

Załącznik do programu Rady Wydziału**imię i nazwisko:** Marcin Bednarek

data urodzenia 21.09.1988r.

adres e-mailowy: marcin.bednarek@ump.edu.pl**wykształcenie** - wyższe, lekarz, Wydział Lekarski I, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, 2014r.**miejsce pracy:** Oddział Pulmonologii, Alergologii i Onkologii Pulmonologicznej, Szpital Kliniczny Przemienienia Pańskiego Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu, ul. Szamarzewskiego 82/84, Poznań - lekarz rezydent. Klinika Pulmonologii, Alergologii i Onkologii Pulmonologicznej, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu - asystent**doświadczenie zawodowe/ specjalizacja:**

staż podyplomowy od 01.09.2014r. do 15.09.2015r. – CM HCP, Poznań.

Szkolenie specjalizacyjne w ramach rezydentury w dziedzinie chorób płuc od 04.01.2016r.

dorobek naukowy: prace naukowe (współautor):Sobieraj M, Szemień M, **Bednarek M**, Wojtalik M, Mrówczyński W. "Complete balanced atrioventricular septal defect - results of bi-ventricular surgical correction" J. Med. Sci. [d. Now. Lek.], 2015; 84 (1): 7-14.**tytuł pracy w języku polskim i angielskim**

„Przydatność oscylometrii impulsowej w ocenie czynnościowej chorych na POChP”

„Usefulness of impulse oscillometry in functional assessment of patients with COPD”

słowa kluczowe /max 4/

POChP, oscylometria impulsowa, spirometria, próba rozkurczowa

promotor: prof. dr hab. n. med. Halina Batura-Gabryel - Katedra i Klinika Pulmonologii, Alergologii i Onkologii Pulmonologicznej Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu**promotor pomocniczy:** dr n. med. Marcin Grabicki - Katedra i Klinika Pulmonologii, Alergologii i Onkologii Pulmonologicznej Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu**założenia i cel pracy:**

Oscylometria impulsowa (IOS) jest obok spirometrii i bodypletyzmografii, jednym z badań czynnościowych układu oddechowego. Ocenia sprawność dróg oddechowych, wykorzystując impulsy ciśnieniowe przekazywane do układu oddechowego podczas normalnego, spokojnego oddychania. Użyteczność IOS do oceny czynnościowej dróg oddechowych została potwierdzona głównie u dzieci. Dotychczasowe badania sugerują przydatność IOS również w grupie pacjentów dorosłych. Wskazują one na większą czułość IOS w wykrywaniu wczesnego uszkodzenia oskrzeli dystalnych. IOS w porównaniu do spirometrii może wcześniej wykrywać zaburzenia wentylacyjne w przebiegu POChP, co mogłoby przełożyć się na wcześniejsze zastosowanie intensyfikacji leczenia i rehabilitacji. Opory mierzone w badaniu oscylometrycznym (R5; R20-R5) oraz częstotliwość rezonansowa Fres istotnie korelowały z wartością FEV1.

IOS mogłaby być alternatywą dla spirometrii w przypadku utrudnionej współpracy z pacjentem lub w obecności przeciwwskazań do nadmiernego wysiłku oddechowego. Brak jest wytycznych, które określałyby miejsce IOS w diagnostyce i ocenie zaawansowania POCHP. Bardzo nieliczne prace dotyczą korelacji wyników oscylometrycznej próby rozkurczowej z wykładnikami klinicznymi choroby.

Celem badania jest weryfikacja następujących hipotez badawczych:

- IOS jest przydatna w diagnostyce i monitorowaniu pacjentów z POChP
- Oscylometryczna próba rozkurczowa może być użyteczna w równym stopniu co spirometryczna próba rozkurczowa w diagnostyce POChP.
- Istnieje korelacja między IOS a wynikami innych badań czynnościowych układu oddechowego.
- Występuje związek między wynikami IOS a wybranymi wykładnikami klinicznymi przebiegu POChP.

materiał i metodyka pracy:

Do badania zostanie włączonych 100 pacjentów z POChP w wieku 50-75 lat. U włączonych osób zostanie wykonana oscylometryczna próba rozkurczowa wraz z innymi badaniami czynnościowymi układu oddechowego (spirometria, bodypletyzmografia, test 6 minutowego chodu) oraz ocena kliniczna (skala prognostyczna BODE, skala CAT, ocena narażenia na czynniki ryzyka, liczba zaostrzeń, przebieg choroby).

wyniki spodziewane/uzyskane:

Po przeprowadzeniu badania oczekuje się potwierdzenia założonych hipotez, co przyczyni się do poszerzenia wiedzy na temat badań czynnościowych układu oddechowego i da podstawy do szerszego zastosowania IOS u pacjentów z POChP. Wyniki badania będą miały bezpośrednie przełożenie na codzienną praktykę kliniczną.